

ACC. N:R M. 15260: 1-4.

Landskap: Skåne Upptecknare: Jugeman Svensson, Lund
Härad: Järvestad Berättare: Magnus Skidsberg, Linnis
Socken: Linnis Berättarens yrke: f.d. smedmästare
Uppteckningsår: 1960 Född år 1882 i Linnis

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Smeden. s. 1-4.

Lu F 111

Min far var med här i
Simmis och även min farfar. Det var
då för naturligt, att även jag skulle bli
med och jag började som kätling,
när jag var 14 år gammal. Jag fick
dra båten, släpa och göra en del
småarbeten. Berättelserna var ofta mycket
hårda mot oss kätlingar.

Vi reparerade och tillvredde
jordbruksredskap, skodde hästar och berlog
vagnar. Far var hand för att vara en
dubblig harskåjare, så vi hade många
hästar att sko.

1905 var jag på härbeslags-
skolan i Århus. Jag blev inriktad
som fridlov utan fick njuta befall
huseren. I Århus anordnade vi bl. a
den till kavalleriregementen. Efter

husen, som varade i 3 månader, åter-
vände jag till Sverre Några månader
arbetade jag i Skarsholmen, där vi
gjorde järnvagnsvagnar. I övrigt har jag
arbetat här i Sverre hela tiden.

I ungdomen hade vi
fotogenlampe och enligt far hade de
huden hanlampen 1966 dog vi in
kraft och skinn i ungdomen. Far hade
vi haft bunnar och skor, som
märke där för hand. I och med att
vi fick haft köpta fläkt, bunnar
och smärghus.

1908 övertog jag ungdomen
efter far och köpte då bunnar
och ungdom.

Under min tid som
med har vi upprättat redskap,

beröjil vagnar och skott hästar. Far
berättade, att han bland hundra för
betalt in natura för arbeten, som han
utfört. När jag började var det årshuditer,
och då fick man förs omhändertaga till
hunderna och de nya betalning.
Bönderna var nöjda med att betala sina
särningar. "Värde till jag har fått
gissarna färdiga" hundra de nästa bland
far berättade om ordna julajter för
hunderna och bjuda på smul och
brännvin. Han passade namn till
på att de betalt. Men det kom en del,
som höll till godo med smulor men
inte hade några pengar med sig, så
det blev smulor till på julajterna.
Under förs till far
det gott om vandrande präster

Jag minns en som hade lös. När jag
näpade detta för honom, svarade han,
att han fått den, när han bytte
byen med en hustru. Ditt
språk säger mycket och bydde mig
oftast inte om att arbeta. Vad de
ville ha var pengar till bränvin.

Jag har varit hachelskuren
huvud och även men inte här. Lämna
han från mina skän och södra
Sundland. Man höjde den på
marknaderna i Kiruna.

1947 övertog min
som Orhan medjan, och som arbetar
jag bara så mycket, jag orkar.

En handbok från 1870 finns bevarad.